

rigtigt, thi det er jo Embedsmanden, der selv skal bestemme, hvor nær Terminen han kan sætte Fristen. Vi ønske ikke, at han skal lægge den flods op til Terminen, men kun, at han skal sætte Fristen saaledes, som den er bedst stemmende med hans Leilighed. Sagen er jo den, at paa mange Steder, hvor Amtsforvalterne ere mødte udenfor deres Hjem i Beboernes Hjem, er der saagodt som ikke kommet en Enefte tilstede, idet Fristen til at betale i deres Hjem er bleven sat saa langt før Terminen, at ingen Statteyder har lagt Bøgt derpaa. Man ønsker jo ikke at komme af med sine Penge 2—3 Maanedes, førend det er nødvendigt. En anden Sag vilde det jo være, naar vedkommende Amtsforvalter kom en 6 Uger før Terminens Udløb, da vilde der rimeligvis være en stor Tilstrømning, da vilde denne bekjendte Betalingsmaade blive benyttet. Overfor de store Statteydere har det jo megen Betydning, om de komme af med deres Penge 3—4 Maanedes før eller senere. Naar den ærede Minister overfor Venringsforslaget under Nr. 13 gjorde opmærksom paa, at der var stor Forskiel mellem løse og faste Indtægter, og at Udvalget let kunde have regnet feil af, at disse Mand vilde have en Indtægt af mindst 8,000 Kr., skal jeg for mit Vedkommende erklære, at jeg med Fornøielse gaar ind paa, at dette Forslag ikke træder i Kraft, med mindre det bliver til Evidents godtgjort, at de Vedkommende virkelig vilde faae mindst 8,000 Kr. i Indtægt. Jeg er nemlig overbevist om, at det vilde de faae, og høist sandsynligt endog ganske betydeligt ud derover. Disse uvisse Indtægter kunne naturligvis ikke beregnes paa en Prøf. Man kan ikke se, hvad der er Rbara, hvad der er Udgift, og hvad der er Netto. Men det er min Tro, at den Trebiedel, som Embedsmændene drage fra i uvisse Indtægter for at ækvalere Udgifterne til Kontorholdsgjærelse, er mere, end de virkelig have havt at lægge ud ved Kontorholdet. Det er Noget, som ikke alene springer i Øinene ved en løs Betragtning af Summerne, men det stadfæstes ogsaa ved Samtaler med de Paagjældende. Jeg indrømmer imidlertid, at de Embedsmænd, som have saa store uvisse Beløb under Hænder, maa lønnes bedre end Embedsmændene ved de andre Amtstuer, hvor det ikke er Tilfældet. Det er ikke mere end billigt. Endnu er der en Lønte, som jeg ganske vist veed, at det ikke kan hjælpe at komme frem med paa Sagens nuværende Standpunkt, og som jeg ogsaa derfor kun løselig skal berøre, men det har været under Omtale mange Gange, selvsjælgelig ogsaa i Udvalget, nemlig at ophæve alle Amtstuerne og henlægge deres Forretninger til Lødboppebørseforretningen. Men at gaa nærmere ind paa denne Sag kan ikke hjælpe, da den ærede Finantsminister har erklæret sig aldeles derimod. Jeg vil kun bede den ærede Finantsminister interessere sig for at faae langt flere Filialer over det hele Land

og navnlig for, at disse Filialer paa ethvert enkelt Sted kunne oprettes paa billigere Vilkaar end de nuværende Filialer, thi kan man faae Forslag, hvorved ikke alene de nuværende Filialer blive billigere, men ogsaa de andre Filialer, som oprettes, blive billigere, saa at det Hele ikke kommer til at koste Mere, end hvad hele det nuværende Maskineri koster, er jeg overbevist om, at den ærede Minister vil faae Udvalget med sig. Endnu skal jeg kun gjentage, at, hvis der imod Forventning skulde være et Ændringsforslag, som ikke er aldeles korrekt, have vi jo 3die Behandling, hvor det kan blive rettet, men jeg tror forresten ikke, at det er Tilfældet.

B. Holm: Dersom Medlemmerne af Udvalget skulde have filllet sig paa et lige saa ensidigt Standpunkt som forskjellige af de ærede Medlemmer, der have udtalt sig idag, saa maatte det have ført til, at adskillige af os maatte være fremkommet med Forslag til Oprettelsen af nye Filialer, thi det maa være givet, at lige saa berettiget det er for Møen at have en Amtstue, lige saa berettiget maa det være for Mors og mange andre Steder. (Bustk: Ribe!) Nei Ribe er noget forskjelligt filllet, thi det er ikke omgivet af Vand, men der hører man atter den ensidige Betragtning gjøre sig gjældende, idet det var det ærede Medlem fra Ribe, der kom med den Bemærkning. Naar man imidlertid skal til at undersøge en Ting i et Udvalg, maa man se sig nødsaget til at se bort fra det, man kalder sine egne Interesser, og se paa det mere Almene, og naar man saa kommer til at se derpaa, er der noget Mærkeligt i hele Amtstueinstitutionen, nemlig at man egentlig ikke kan forstaa, hvad det er, der oprindeligt har virket til at bestemme, at der skulde være 2 Amtstuer i en Amtsradsreds, men kun een i forskjellige andre. Det er hverken Stattetontierne eller de store Udstrækninger af Distriktet, der gjøre det. Følgen deraf maa, naar et Udvalg undersøger dette, være den, at man maa komme til den Slutning, at enten maa det være rigtigt, at der bliver flere Amtstuer rundt om i Landet, eller ogsaa maa det være rigtigt, at der bliver kun een Amtstue i een Amtsradsreds. Man skal stille sig saaledes, at man lader hele Folket være lige, i hvilken Retning man saa end skal gaa, enten det saa medfører større Udgift, eller ogsaa nogen Besparselse. Derfor vil jeg sige til de ærede Herrer, der have udtalt sig og ogsaa til den høitærede Finantsminister, naar de tale om at træde frem paa Folkets Begne, er det kun paa en mindre Del af Folkets Begne, de der tale, thi dersom de gjøre sig til Ralsmænd for Folket, og den høitærede Finantsminister vil have de Ord gjort til Sandhed, som han sagde, at han var Fremskridtsmand, og vi andre være Reaktionære maatte han være fremkommet med en hel Del flere Forslag til Oprettelse af Filialer end dem, han er fremkom-